

HÍR HARANG

“Amíg van kenyér, s a disznó kövér,

Kit érdekel, hogy ki vagyok én?”

(Hobo)

Képviselőjelölt lettem. Hurrá!

Persze nemrég még nem voltam ilyen derűlátó. Eleinte nem akartam indulni. Nem a feladattól tartottam, hanem nem éreztem a faluban a változtatni akarást. Mikor páran le akarták harapni a fejem a “...*miért nem indulsz, ott a helyed...*” mondatokkal akkor beadtam a derekam.

Az út kezdete.

Három és fél éve az időközi választáson különböző szervezetek arra ösztönöztek, hogy első lépésként próbáljunk meg képviselőként bejutni a testületbe és akkor majd megválthatjuk a világot. Már akkor sem nagyon hittem a világmegváltásban, de arra jó volt, hogy ösztönzött a képviselői demokrácia mélyebb megismerésére.

Hogyan legyünk képviselők?

Ezen a ponton kicsit elkezdtem vakarni a buksit mert sem boltom nincs, sem tanári diplomám, sem keresztapai kapcsolatam a hatalommal. Hogyan lesz így kolbászból a kerítés? Mivel képviselői iskolába annak hiánya miatt nem iratkozhattam be, mint magántanuló, elméleti anyagként felütöttem a 2011. évi CLXXXIX. törvényt amely Magyarország helyi önkormányzatairól szól, gyakorlati anyagként pedig elkezdtem falunk testületi üléseire járni. Mondhatom életem legunalmasabb óráit töltöttem ott. Pedig elvileg az életemről és közvetlen környezetemről szóló dolgoknak nem lenne szabad unalmasnak lenni. Mit tanultam ezen üléseken, milyen egy tipikus képviselő Nemtiben? A képviselő:

- a jelenlévő érdeklődőknek nem ad szót,
- félóránként helyezkedik és megvakarja azt a bizonyos szervet,
- időnként javasol a Polgármesternek nem kevés pénzjutalmat,
- a vitát és hozzászólást kerüli,
- a ritkán előforduló hozzászólásiban megdicséri saját magát,
- a “szavaz” szó bármilyen hangzásakor felemeli valamelyik kezét,
- szemmel láthatóan zavarja a választók jelenléte,
- szeret pusmogni, hogy az érdeklődők ne hallják,
- örül ha az ülésen megszólal a telefonja, hogy fontosnak lássék.

Nem mondanám, hogy tetszett a dolog, a gyakorlat és az elmélet sehogy nem akart egyezni. Kíváncsi ember lévén megnéztem más településeken is testületi üléseket és tátva maradt a szám. Máshol a képviselő:

- önálló javaslatokat nyújt be és elő tudja terjeszteni,
- van álláspontja és meg tudja indokolni,
- képes vitába szállni,
- a testület elé viszi a választói érdekeit,
- hozzászólást biztosít az adott témához a jelenlévőknek,
- saját tanulmányt készített egy adott javaslatához,
- fogadó órákat tart, elérhető, az emberek között él, stb.

Sok-sok lapon lehetne sorolni, hogy máshol hogyan állnak a megbízatásukhoz. Tetszett amit máshol láttam, munkásabb, de csak így van értelme a képviselői tisztségnek, és így tényleg a település érdekeit szolgálja.

Mikor tudatosult bennem a nemti testület semmittevése, komolyan megfordult a fejemben, hogy fricskaként a Kétfarkú Kutypárt színeiben fogok indulni egy nagyon egyszerű programmal: ingyen sör és örökélet.

Közben elméleti tananyagként felvettem 2011. évi CXII. törvényt, amely az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szól. A törvény lényege, hogy mindenki számára minden megismerhető ami közpénzhez köthető. E törvény gyakorlati alkalmazásának köszönhetem én is és Morvai Géza is, a jelenlegi faluvezetés szemében csak piszkálódók, kutakodók és akadékoskodók vagyunk. Ezzel nem áttallanak lépten-nyomon megtéveszteni a lakosokat. Szintén e törvénynek köszönhető az is, hogy a Hírharangban megjelentek mögött - mint azt tapasztalhattátok az előző számban - mindig valamilyen hivatalos papír van.

Ki vagyok én? Mint sokan tudjátok Danyi Csabának hívnak, amit kevesebben tudtok: a faluban Kisbátyuszként is ismernek, de már régen hallottam ezt a szót. Aztán most kellene jönni a szokásos bemutatkozás szerint a papírok felsorolásának, de nem sok értelmét látom a 20-30 évvel ezelőtt megszerzett, az akkori ismeretet konzerváló papírok listázásának. A gyakorlatban használható ismeretekre magánúton tettem szert, lévén az elektronika és a számítástechnika egy-egy olyan terület, ami napról-napra rohamléptekben változik. Ráadásul a számítástechnika még az iskolás éveimben tananyagként nem is létezett. E két terület egyben a hobbim és a munkám is. Az életem során egy hónap kivételével mindig ezen a területen tevékenykedtem. (Nem venném szívemre ha valakinek kilyukadna az oldala: egy hónapig a nőgyógyászatban voltam műtőssegéd.)

Mostanság szívesen foglalkozom ősi magyar nyelv tanulmányozása mellett az ember-ember és ember-univerzum kapcsolatainak a megértésével. Számomra

fontosabb volt minden tanult ismeretnél olyan fogalmak mögötti valós tartalom megértése mint pl.: elfogadás, együttérzés. Az együttérzés mögött nem az van amire napjainkban használjuk (általában szájalom), így érthetőbb: együtt-érzés. Ha csak ezt a pár szót a helyén kezelnék, akkor jobb hely lenne a világ, pl. Nemtiben nem lennének haragos szomszédok. Eleink még tudták ezt.

Elképzeléseim: Mások már majdnem mindent leírtak valamilyen formában. A kötelező feladatok mellett nagy részük a mostani vezetés által elmulasztott, elrontott vagy elmismásolt dolog. Nem kell ragozni ezeket, meg kell csinálni és kész. Pár fontos dolgot azért kiemelnék:

- a természet mindenek fölötti védelme,
- törekedni kell a függetlenségre, ne a sült galambtól függjön a falu,
- tiszta, átlátható és őszinte önkormányzat és faluvezetés,
- az emberek rendszeres tájékoztatása,
- vízelvezetési problémák megoldása és utak, járdák helyreállítása,
- az ősi hagyományaink megismerése és megismertetése,
- a népességfogyás megállítása,
- törekedés a részvételi demokrácia megvalósítására.

Egy populáris ígéret, ha megválasztotok: (ha nem, akkor itt a remek lehetőség más képviselőknek)

Ezúton felajánlom a tiszteletdíjamat a közétkeztetés kiegészítésére mindaddig amíg meg nem oldódik a lenti probléma.

Mi a probléma? Az étel minősége és mennyisége elfogadhatatlan. Panaszkodnak az öregek s fiatalok egyaránt. Az óvodások csak akkor kapnak friss gyümölcsöt ha szülők visznek be. Íze nincs semminek, fűszer csak nyomokban lelhető fel az ételben. Egyen natúr kefirt korpás zsömlével az aki kitalálta. Ráadásul a zsömlé is csak fél. Paradicsomos gombóc után másnap paradicsomleves van. Na ne hülyítsük már egymást! A legdurvább az, hogy repeta még kenyérből sincs. Választék sincs, ha valaki nem szeret valamit éhes marad.

Hol élünk emberek? Kenyér még a háborúban is volt. Az ovis ne egyen mert még semmire nem használható, az idős meg azért ne egyen mert már semmire nem jó. Azért mert a világ ilyen, nekünk nem kellene ilyenné válni. Nyűg lett a fiatal és az öreg? Hu hú, testület, hol vagytok? Szép örökséget adtok át.

Tisztában vagyok velem, hogy ez egy nagyon hatásvadász ígéret, de a probléma is nagyon valós. Azzal is tisztában vagyok, hogy holnaptól e Hírharang hatására rendben lesz az étel minősége és a mennyisége is. De meddig?

Sürgősen meg kell szüntetni annak a lehetőségét, hogy a rászorultak étkeztetésén nyereszkedni lehessen.

Záró gondolatok:

Mint láthatjátok nem törtem magam agyon, hogy kegyeitekbe fogadjatok. Nem tartok nagygyűlést. Nem kell gulyással, pizzával és sörrel szerzett szavazat. Nem járom a falut. Nem házalok azzal, hogy ha nem rám szavazol akkor világvége lesz. Ha eddig nem tettem, most miért tenném? Nem vagyok hajlandó senkiért és semmiért álarcot felvenni.

Egyébként megtehetném, tuti recept. Viszont akkor pont az nem változna ebben a faluban, aminek változnia kellene. Jó lenne, ha végre nem lenne sikk azzal dicsekedni, hogy ki milyen kiváltságokat élvez és ki tudott többet szerezni a közösből, azaz meglopni másokat. Szimpatikusabb lenne ha az töltené el büszkeséggel az embereket, hogy ki mit tudott hozzátenni a közöshöz.

Nem vágyom a képviselőségre. Nálam függetlenebb ember nem létezik a faluban. Sem anyagilag, sem érzelmileg nem befolyásol a választás eredménye. Megtanultam elfogadni a dolgokat. A hírharangnak sem az a célja, hogy mindenáron képviselő legyek. A figyelemfelkeltés és bátorítás és tájékoztatás az igazi cél. Az elmúlt években sok mindent elhallgattak a lakosok elől. Ami rosszabb, félre is tájékoztatták az embereket. Ha csak egy emberrel nőtt azok száma, akinek palira vételével már nem mer próbálkozni a hatalom, akkor elérte célját a lap. Remélem rövidesen eljön az az idő amikor a Hírharang kiadását is nyugodt szívvel átadhatom a hivatalnak. Eredetileg az ő feladatuk lenne.

Viszont biztosíthatlak benneteket arról, hogy - a választás eredményétől függetlenül - ha szükséges és lehetőség lesz rá, a Hírharang továbbra is le fogja rántani a leplet a sumák dolgokról és emberekről.

Nem kérem, hogy szavazz rám. Ha mégis így teszel élni fogok a bizalmaddal. Ha pedig nem vagyok Neked szimpatikus és változást akarsz pedig szavazz bármelyik független jelöltre.

Október 12.-én dönteni fogunk, a következő öt évre meghatározzuk a jövőnket. A döntésünk a miénk lesz, utána senkihez nem mehetünk reklamálni, és nem okolhatunk másokat. Mi határoztuk meg az utunk irányát, el kell fogadni.

Bízom benne, hogy bölcsen fog határozni a falu és végre kiszabadítja magát az évek óta ránehezedő vasfüggöny alól.

Már nagyon elszaladt a világ az egy helyben toporgó Nemti mellett.

Danyi Csaba

Hírharang

Független alkalmi hírújság. Készült 250 példányban.

Elérhetőségek: telefon: +36 70 416-5633, e-mail: nemti@isn.hu. WEB: nemti.isn.hu

Szerkesztők: Morvai Géza, Danyi Csaba